

vigelser, der er nødvendige, for at ikke de, der er under Likvidation, skal kunne paa kalde en gældende Lovs Bestemmelser under de ekstraordinære Forhold, der her er kommet til at foreligge.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Kragh, at der i Bekendtgørelsens Regler for Likvidationen var givet Tilladelse til at nøjes med en Raabalance pr. Standsningsdagen, medens en Likvidationsstatus blev udskudt til den 31. December. Det er fuldkommen rigtigt. Efter alt, hvad der er oplyst og har kunnet oplyses for mig, vilde en Likvidationsstatus paa det Tidspunkt, da Banken lukkede, aldeles ikke kunne være vejledende. Enhver, der kender selv meget lidt til Bankforhold, maa vide, at man kan ikke saadan opgøre en Banks Status paa en bestemt Dag og lægge den til Grund for, hvad der skal være godt og ondt, rigtigt og urigtigt. Det er nødvendigt at have en rimelig Tid til Udarbejdelse af en Likvidationsstatus; de, der er sagkyndige i den Henseende, gjorde i hvert Fald dette absolut gældende som en Nødvendighed, hvoraf fulgte, at man gik til at nøjes med denne Raabalance paa Standsningsdagen, saaledes at den Likvidationsstatus, der en Gang, altsaa ved Aarets Udgang, kommer til at foreligge, virkelig kan være bygget paa grundig Iagttagelse og grundig Undersøgelse af Forholdene, hvad en Status pr. 18. Juli selvfølgelig ikke kunde have været. Denne Foranstaltning skete altsaa af rent praktiske Grunde, og der er jo ikke ved den givet Ministeren hverken en særlig Glans eller en særlig Magt, saa jeg forstaar ikke Indvendingerne imod, at der gives Likvidationen Tid til et virkelig grundigt Arbejde paa et Omraade, der er saa vigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Kragh kom ogsaa ind paa Indskydernes Interesser og udtalte, at der ikke var givet Indskyderne Lejlighed til at følge Likvidationen, og det kan man jo sige, for saa vidt man kun betragter denne Forening af Indskydere som Repræsentanter for Indskyderne, men den Indskyder, som sidder i Likvidationskomiteen, og som er valgt som Indskyder, han følger den, og hvis andre Indskydere har Lyst til at vide noget, saa er det mig bekendt, at man fra Likvidationskomiteens Side har sagt: Vær saa god at komme og faa de Oplysninger, der ønskes, og

Likvidationskomiteen har vist sig villig til at drøfte, hvad der var Grund til at drøfte med Indskyderne. Der er, saa vidt jeg har bragt i Erfaring, vist den største Imødekommenhed overfor Indskyderne fra Likvidationskomiteens Side, og jeg tror derfor ikke, det kan være berettiget at bebrejde den, at der ikke er en saadan Adgang for Indskyderne. Den er altid og bør altid være til Stede for alle dem, der kan føre berettigede Interesser frem overfor den Komité, der er sat til at varetage Likvidationen.

Det ærede Medlem Hr. Kragh spurgte videre, om der var draget Omsorg for en hurtig Likvidation. Det er nu ret meget forlangt, at jeg skal kunne garantere, at Likvidationen af denne Bank skulde kunne finde Sted til en bestemt Tid, men overfor Likvidationskomiteen og Likvidatoren, som de Herrer har udpeget, er Ønskeligheden af den hurtigst mulige Afvikling drøftet, idet denne dog paa den anden Side ikke bør være hurtigere, end at ogsaa de berettigede Interesser, som Indskyderne har, kan blive varetaget paa betryggende Maade, idet Indskyderne jo mindst af alt er interesserede i, at man skynder sig alt for stærkt med at afhænde de Værdier, Banken er mere eller mindre interesseret i. Hvis man skyndte sig alt for meget med at faa dem afviklet, hvis Likvidationen blev forceret, vilde Indskyderne ganske sikkert lide betydelige Tab, hvorimod der ved en rolig, jævn og forretningsmæssig Afvikling fremdeles er Haab om, at saadanne Tab kan undgaas. Men jeg har fra Likvidationskomiteens Medlemmer faaet de mest beroligende Erklæringer om, at det skulde ikke gaa som med Detailhandlerbankens Afvikling, der begyndte for 15—16 Aar siden, og som endnu ikke er afsluttet. Der er stillet mig i Udsigt, at Diskontobankens Likvidation vil faa en betydelig kortere Varighed, end der har været Tale om for disse Bankers Vedkommende. Naturligvis tør jeg dog ikke nævne noget bestemt Aaremaal for ikke til sin Tid at blive hængt i Tilfælde af, at det ikke kommer til at passe, da jeg dog ikke er i Stand til med Sikkerhed at fastslaa et saadant Aaremaal.

Det ærede Medlem Hr. Kragh gjorde saa nogle Indvendinger imod selve Likvida-